

[Statsministeren.]

skimtes, hvor Grønland økonomisk kan hvile i sig selv. Kommissionen har dog peget på, at den grønlandske befolkning selv vil kunne yde et ikke uvæsentligt bidrag til finansiering af de nødvendige udgifter. Jeg tænker her på de midler, som gennem de af kommissionen foreslåede afgifter på tobak og spiritus og eventuelle andre varegrupper skal tilflyde de offentlige grønlandske kasser (landskassen og kommunekasserne).

Det er tanken, at kommunalbestyrelserne med de midler, der på den nævnte måde tilflyder kommunekasserne, skal afholde udgifterne ved den almindelige kommunale administration samt ved den sociale for-
sorg, herunder til alderdomshjem, børneforsorg og til ydelse af almindelig offentlig hjælp til trængende. Det må påhvile landsrådet at føre tilsyn med og give retningslinier for kommunalbestyrelsernes administration i denne henseende.

De af kommissionen foreslåede foranstaltninger, som her er fremdraget, har forekommet mig særlig betydningsfulde, men som det vil være de ærede medlemmer bekendt, er der mange andre områder indenfor det grønlandske samfund, som tiltrænger reformer. Det vil dog føre for vidt i denne forbindelse at nævne dem alle. Det er derimod min faste overbevisning, at alle de foreslåede reformer og ændringer i det grønlandske erhvervs- og samfundsliv, i kulturpolitik og administration udgør et sammenhængende hele. Mange forskellige faktorer må medvirke for at føre Grønland frem til et niveau, der økonomisk, sundhedsmæssigt og kulturelt tåler sammenligning med andre nationer.

Hvor meget vil nu alle disse foranstaltninger koste?

Efter en af Grønlandskommissionen foretagen kalkulatorisk opgørelse vil der i anlægsudgifter blive tale om en forøget udgift på ca. 95 mill. kr. Det er betydelige udgifter — ikke mindst på baggrund af den nuværende økonomiske situation i Danmark — men det er udgifter, som vi ikke må lade os forskrække af. For det første skal disse udgifter jo ikke afholdes på een gang, men fordeles over en periode på 10, vel snarere 15 år. For at forslagene skal få den ønskede virkning, må udviklingen dernæst tilpasses den indsats, som det grønlandske samfund selv kan præstere. Jeg ved, at grønlænderne er klar over, at den kommende tid stiller store krav til dem, og jeg føler mig overbevist om, at de er parat til at yde den indsats. Springet er

allerede gjort, og der er ingen mulighed for at standse eller skruer udviklingen tilbage.

Til den, der måtte have betænkeligheder ved udgifterne ved alle de foranstaltninger, som foreslås gennemført, vil jeg gerne sige:

Grønland er en del af det danske rige, og den grønlandske befolkning ønsker selv en nærmere tilknytning til Danmark, med tiden ved en direkte repræsentation her i rigsdagen. Når nu en del af det område, hvorover det danske flag vajer, ønsker at komme op på siden af det øvrige land, er det kun ret og rimeligt, at vi hervedfra stiller de midler til rådighed, som er nødvendige, og som det lille grønlandske samfund ikke selv kan tilvejebringe.

Vi har gennem århundreder været os vort ansvar bevidst overfor grønlænderne, og jeg tror, at den beskyttelses- og isolationspolitik, som fra dansk side har været ført overfor Grønland fra Hans Egedes tid og op til vore dage, har været helt i harmoni med befolkningens eget ønske. Nu da grønlænderne selv ønsker at forlade dette system, må vi ikke svigte vore traditioner. Jeg vil udtale det ønske, at vi ved behandlingen af de grønlandske lovforslag her på rigsdagen kan nå til den samme enighed, som prægede kommissionens arbejde, og at vi må være klar over vor nationale forpligtelse.

Men også internationalt har vi forpligtelser i forhold til Grønland, som vi ikke kan undslå os for, så længe vi ønsker at bevare Grønland under det danske flag. I De Forenede Nationers pagt, som vi har tiltrådt, står der ordret:

„Medlemmer af De Forenede Nationer, som har eller påtager sig ansvaret for administrationen af områder, hvis folk endnu ikke i fuldt mål har opnået selvstyre, anerkender den grundsætning, at disse områders indbyggeres interesser er af alt-overvejende betydning. De påtager sig som et helligt hverv forpligtelsen til, indenfor det ved nærværende pagt oprettede mellemfolkelige freds- og sikkerhedssystem, at fremme til det yderste disse områders indbyggeres velfærd.“

Tydligere kan vore forpligtelser vist ikke udtrykkes, og jeg vil bede om, at man har disse ord i erindring ved den kommende behandling af lovforslagene.

Jeg skal nu gå over til at omtale de enkelte lovforslag. Forinden vil jeg dog gerne oplyse, at forslag til en retsplejelov for Grønland er under udarbejdelse, og at jeg håber inden længe at kunne fremsætte dette lovforslag.

Jeg kan dernæst tænke mig, at nogle af